

Sygn. akt II Ka 293/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

18 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski – spr.

Sędziowie : SO Agata Wilczewska

SR (del.) Anna Klimas

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Jacka Górskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu 18.12.2015 r.

sprawy P. B.

oskarżonego o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 18§2 kk w zw. z art. 233§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupcy z 10.07.2015 r. sygn. akt II K 93/15

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że odstępuje od wymierzenia oskarżonemu P. B. kary.
2. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.
3. Zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym od opłaty za obie instancje.
4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. J. kwotę 516,60 złotych z tytułu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Anna Klimas Waldemar Cytrowski Agata Wilczewska

II Ka 293/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Słupcy wyrokiem z 10.07.2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 93/15 uznał oskarżonego P. B. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 18§2 kk w zw. z art. 233§1 kk i za to na podst. art. 19§1 kk w zw. z art. 233§1 kk i w zw. z art. 22§2 kk w zw. z art. 60§6pkt 4 kk skazał go na karę grzywny w liczbie 60 stawek dziennych po 20 zł.

Wyrok zaskarżyła obrońca, która zarzuciła względne przyczyny odwoławcze określone w art. 438 pkt 2 i 3 kpk i w oparciu o te zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Apelacja jest o tyle zasadna, iż umożliwiła wydanie orzeczenia o charakterze reformatoryjnym.

Błąd w ustaleniach faktycznych może wynikać bądź z niepełności postępowania dowodowego (błąd braku), bądź z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd dowolności). Żadnego jednak z tych błędów nie popełnił Sąd I instancji. Sąd ten bowiem nie tylko przeprowadził wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia dowody, ale też w oparciu o wskazane w art. 7 k.p.k. kryteria prawidłowo je ocenił i z oceny tej wywiódł prawidłowy wniosek co do sprawstwa oskarżonego. Sąd odwoławczy w pełni tę ocenę podzielając, by jej tu ponownie nie przytaczać, powołuje się na nią, czyniąc z niej integralną część niniejszego uzasadnienia. Zarzuty apelacyjne natomiast stanowią typową, dowolną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu. Sąd I instancji prawidłowo ocenił sporządzone 25.04.2009 r. oświadczenie (k. 71) oraz pierwsze zeznania świadka D. N.. Sąd miał na uwadze, że oświadczenie nie zostało złożone dla potrzeb toczącego się postępowania karnego ale postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Słupcy w sprawie z powództwa P. B. przeciwko T. O.Z. (...) w S. w sprawie o sygn. akt IV P 6/09. Z treści natomiast pierwszych zeznań świadka D. N. z 19.08.2009 r. (k. 85-86) wprost wynika, iż przed sądem miał zeznać, iż „o szczegółach wypadku słyszał od pracowników firmy i że wypadek miał miejsce w pracy i spowodował go pracownik obsługujący platformę”. Oskarżony zatem namawiał świadka do złożenia określonej treści zeznań, za złożenie zresztą których obiecywał świadkowi pieniądze. Świadek wprost przecież zeznał, iż oskarżony namawiał go do złożenia fałszywych zeznań. Wynika to również wprost ze sporządzonego cztery miesiące wcześniej ww. oświadczenia. Przy ocenie takiej treści oświadczenia i zeznań nie można abstrahować od tego, iż świadek nie miał żadnego powodu ani interesu ażeby fałszywie obciążyć oskarżonego, co też wynika z kolejnych zeznań tego świadka, w których nie używał już tak kategoriicznych stwierdzeń.

Przy wymiarze kary należało natomiast uwzględnić znaczny wpływ czasu od zdarzenia, a przede wszystkim to, iż nie można całkowicie wykluczyć, iż oskarżony uległ jednak wypadkowi w pracy i subiektywnie był o tym przekonany. Sąd pracy oddalił bowiem powództwo P. B. o ustalenie wypadku przy pracy z powodu niemożności ustalenia, czy zdarzenie w wyniku którego doznał urazu ręki miało związek z pracą. Dlatego Sąd odwoławczy zastosował dalej idącą konsekwencję wynikającą z przyjęcia art. 22§2 kk i odstąpił od wymierzenia oskarżonemu kary.

Ze względów słuszności Sąd na podst. art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Podstawę orzeczenia o kosztach nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym stanowił § 14 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia MS z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie...

Anna Klimas Waldemar Cytrowski Agata Wilczewska